

SKOVDYRKERFORENINGEN
NORD-ØSTJYLLAND

Fra plante til tømmerstok, fra olden til bøgekævlé, fra
Robinia til Nordmannsgran

Skovdyrkerforeningen rådgiver og assisterer vore aktive skovejere.

Vore medlemmer har blandt andet adgang til:

Forstlig rådgivning om skovens pleje, assistance ved juletræsdyrkning og
–salg, fremskaffelse af egnede og spændende planter i velegnede afstam-
ninger, planlægning og iværksættelse af skovningsoperationer, rådgivning
om jagtforbedrende driftformer, anlæg af nye skove på agerjord, informa-
tion om love, paragraffer og tilskud. "Skovdyrkerorientering", skovture,
temadage og kurser.

Det er et spændende privilegium at eje et stykke skov. Kun få mennesker har
som skovejere mulighed for at påvirke fremtidens natur. Næsten alle de
skove vi har i Danmark er skabt af mennesker med visioner for fremtiden.
Det er så op til os at grundlægge og vedligeholde fremtidens skove.

Skovdyrkerforeningen hjælper gerne til, vore to lokale skovfogeder kan
kontaktes på:

Morten Winther
Tlf. 98 95 63 14
20 49 49 36

Hans Chr. Graversgaard
tlf. og fax 98 83 19 66
20 40 07 26

SKOVDYRKERFORENINGEN NORD-ØSTJYLLAND
MARŚVEJ 1
8900 RANDERS

tlf.: 86 44 73 17, fax 86 44 81 87
E-mail sno@skovdyrkerforeningen.dk

LODSEJERSSAMMENSLUTNINGEN

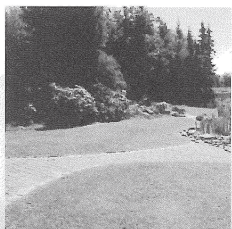
HAMMER BAKKER

ÅRSSKRIFT 2002

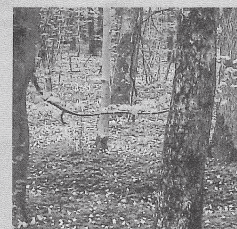
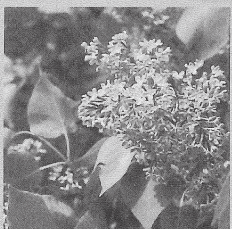
Hedeselskabet

- vi gør Danmark grønnere

- Læhegn og vildtremiser
- Alleer, have- og parkanlæg
- Skovrejsning
- Vandløbspleje, anlæg af søer
- Pleje af grønne områder
- Pasning, drift og rådgivning i skove
- Rådgivning vedr. jagt, vildt og naturpleje
- Planter til skov, land og park
- Hegnmateriale og skovudstyr

Læs mere på
www.hedeselskabet.dk

Skovfoged
Peder Gregersen
Driftscenter
Aalborg
Bygaden 20
9000 Aalborg
Tlf. 98 18 13 27
Mobil 20 48 75 25

HEDESELSKABET

Lodsejersammenslutningen Hammer Bakker

Gabelsgade 5, postboks 549, 9100 Aalborg, tlf. 9631 8800, fax 9631 8808

Bestyrelsen

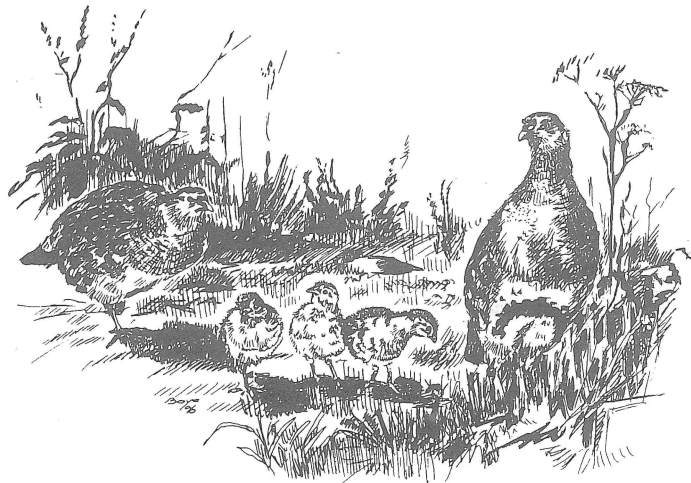
Niels Bundgaard Attrupgård, Attrupvej 17 9310 Vodskov	Formand	Tlf. 98 293962
Werner Davidsen Brømlandshus Søhusevej 85 9310 Vodskov	Næstformand Formand for jagtudvalget	Tlf. 9828 6622
Svend Nielsen Søhuset Søhusevej 62 9380 Vestbjerg	Kasserer Formand for medlemsudv.	Tlf. 9829 6508
Niels Chr. Nielsen Urmose Vodskovvej 125 9310 Vodskov	Sekretær Medlem af jagtudvalget Medlem af kultur- og festudv.	Tlf. 9829 4017
Niels Andreasen Den Røde Gård Den Røde Gårds Vej 2 9310 Vodskov	Formand for medlemsudvalget	Tlf. 9829 3002
Werner Kindberg Mølbergvej 21 9380 Vestbjerg	Formand for kultur og festudv.	Tlf. 9829 6818
Årsskriftets redaktør		
Johan Schlichtkrull Heisesvej 9 9200 Aalborg SV		Tlf. 9818 4942

Forord

Velkommen til et nyt nummer af Lodsejerforeningen Hammer Bakkers årsskrift. Tak til bidragerne - og en forsinket tak til Ebbe Godtfredsen, som i sidste nummer bidrog med artiklen om gårdhandler i Hammer Bakker i 1840, uden at det fremgik hvem der var forfatteren.

Forsiden er igen tegnet af kunstneren Sheena Villesen. Det forestiller Brødlandshus.

Kortet på midtersiderne er "fotolitograferet ved Generalstaben. Kjøbenhavn 1927".

Formandens beretning for år 2002 på den ordinære generalforsamling den 12. marts 2003 på Vodskov Kro.

Ved generalforsamlingen sidste år gik Tage Kragbak af som formand, og den nye bestyrelse konstituerede sig med mig som formand.

Vi afholdte også i år en efterårsfest; en glimrende gennemgang af Hammer Kirkes historie ved sognepræst Carl Hertz Jensen og efterfølgende samvær i Katedralskolens Lejerhytte. Desværre havde vi en meget beskeden tilslutning. Om det skyldtes arrangementets indhold eller det helt fantastiske regnskyl eller Jean Michel Jarres koncert samme aften vides ikke, men vi 15-20 personer som mødte op havde en hyggelig aften, hvor vi også fejrede Svend Niensens 70 års fødselsdag.

Vi håber på en større tilslutning til dette års arrangement, hvor vi har planer om en tur til Tofte Skov.

Den 16. maj var der bukketræf i Borgen, hvor der var en god tilslutning. Ligeså til jagtmødet den 25. september, hvor man drøftede krybskytteri, afskydning af råvildt samt det øgede antal påkørsler af råvildt på vejene omkring Hammer Bakker. Der var enighed om fri afskydning af råvildt, men man opfordrede til omtanke.

Som det fremgår af vildtstatistikken, er der skudt flere dyr i 2002 end i 2001, nemlig 118 stk. rådyr mod 81 året før. Stigningen er hovedsageligt sket blandt lodsejere. Om det så er for mange, kan jeg ikke udtale mig om, men jeg er vis på, at vi alle er interesseret i en stor og varieret vildtbestand i Hammer Bakker.

Vores årsskrift mangler stof. Derfor vil jeg opfordre alle, som har en ide eller et emne til bladet, om at kontakte vores redaktør Johan Schlichtkrull. Jeg har tidligere været redaktør for bladet, og ved hvor vanskeligt det kan være at skaffe indlæg, så kom frem, hvis der er et emne.

Til sidst vil jeg takke bestyrelsen og redaktøren for et godt samarbejde i mit første år som formand for Lodsejersammenslutningen Hammer Bakker.

Niels Bundgaard

Prøv en ny PARTNER **Græs-trimmer/ buskrydder**

rydder græs, buske og småtræer på vanskeligt tilgængelige steder.

Priser fra kun **795,-** Excl. moms

PARTNER 351 motorsav med 16" sværd **1195,-** Excl. moms

Prøv den hos fagmanden

PJ Skov værktøj

Altid brugte **SAVE** på lager

Thistedvej 100 - 9400 Nørresunby
98 17 27 33

I Danmarks Naturfredningsforenings medlemsblad Natur og Miljø kan man jævnligt læse omtaler af ture i Hammer Bakker. Ofte er turlederen Svend Erik Mikkelsen. En invitation kan f.eks. lyde sådan her:

Lørdag den 3. maj kl. 5. Mødested: Vodskov Kirke. Morgenstemning med fuglesang. Denne tur starter i Hammer Bakker og går derfra en tur i skoven. Der er chancer for at se en lang række af de almindelige spurve og sangfugle samt tre spættearter og enkelte rovfugle. Efter godt et par timers vandring går vi tilbage til bilerne og kører ud til Hammer Sø i den nordlige del af Hammer Bakker, hvor vi vil drikke kaffe samt opleve morgenstemningen ved søen."

Fuglelivet i Hammer Bakker

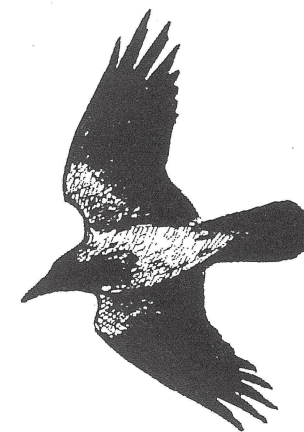
Kan man sige, at et naturområde er ens hjem? Det er det naturligvis for de fugle og dyr m.m., der lever i området, men kan jeg tillade mig at sige det?

Jeg gør det i al fald, fordi jeg har den følelse i mig mange gange, når jeg kommer til området, - Hammer Bakker. Det uanset om jeg kommer ude fra et af verdenshjørnerne og ser Hammer Bakker dukke op med sin flotte profil i horisonten, eller om jeg kommer på min cykel fra Langholt og tager turen ind i området. Hammer Bakker er blevet min andet hjem, fyldt med masser af gode minder, som jeg vil bære på resten af mit liv.

Hvordan er det kommet dertil?

Det er en lang personlig historie, en del af min personlige historie, som har stor betydning for mig, men jeg vil gerne dele med andre.

Den begynder tilbage, da jeg voksede op i et af Danmarks smukkeste steder, i Vennebjerg, der ligger 5 km. fra Rubjerg Knude fyr, som vi kunne se fra mit hjem. Her grundlagdes min interesse for naturen. Det var ikke noget, jeg tænkte over dengang, det er en vurdering, jeg har gjort senere i mit liv.

I halvfjerdsere boede jeg på det flade Lolland og Falster. Her vakte min interesse for fugle via en god ven, som inviterede mig med ud på fuglekiggeri. Selv om jeg ikke vidste meget om fugle, så tændte det en interesse hos mig, som har præget mit liv siden da.

Det var i 1977, jeg valgte at flytte tilbage til Nordjylland. Jeg havde fået job på centralinstitutionen i Vodskov, og det var første gang, jeg blev opmærksom på, at der var et naturområde, som hed Hammer Bakker. Allerede inden jeg flyttede, havde jeg besluttet med mig selv, at dette område skulle være det område, hvor jeg ville lære fuglene i skoven at kende. Fra foråret 1977 gik jeg for første gang på fugleture i Hammer Bakker.

I de første par år var min selvstillede opgave at gå ud og finde fuglene og høre på deres stemmer for at lære dem at kende. Når man kan skelne deres stemmer fra hinanden, har man en god metode til at registrere fuglene. Især i yngletiden er den metode god, da løvskoven da dækker godt for fuglene. I slutningen af 70erne og et stykke ind i 80erne var der god hjælp at hente i radioen. I pauserne mellem programmerne kunne man høre: "Ugens fugl". Jeg fik langt de fleste fuglestemmer optaget på bånd, men jeg købte også fuglestemmebånd igennem Dansk Ornitologisk Forening, kaldet D.O.F. Det var en meget stor hjælp.

Siden 1980 har jeg en gang årligt lavet ynglefugletælling for D.O.F. i Hammer Bakker. Det er et af de få steder i Danmark, der er talt uafbrudt igennem så mange år, ja, jeg kan snart holde 25 års jubilæum på ruten, som er den samme gennem alle årene. Jeg tæller ikke kun ynglefugle i Hammer Bakker. Der er fugle i området hele året, det ved enhver, som bor der, men der er nok flest i sommerhalvåret.

Nogle af de største eller stærkeste oplevelser er naturligt nok dem, man stadig husker. Første gang, jeg så en Kongeørn, var i Hammer Bakker. Det

var i nærheden af Tvillingehøje, jeg fik øje på den. I første omgang slet ikke klar over, at det var Kongeørnen, jeg så. Da det gik op for mig, at det var den, jeg havde i kikkerten, blev jeg fuldstændig euforisk og sprang op på cyklen igen, for at nå at følge den i sin svævning nordover. Jeg nåede at komme op under den en gang mere, inden den forsvandt i nordlig retning, sikkert på vej mod Skagen.

Det var i begyndelsen af maj 1980. Siden da er der sket meget for rovfuglene i Danmark. Det er vist de fleste bekendt, at der i dag yngler et par Kongeørne i Tofte Skov. Af rovfugle yngler der i Hammer Bakker: Musvåger, Duehøg, Spurvehøg, og Tårnfalk. Der er også en pæn bestand af Natugler og Skovhornugler. Der er flere par af Natugler omkring institutionsområdet i Vodskov, og Skovhornuglen har jeg hørt i området omkring Sulsted Landevej mellem Hammer gård og Sulsted kirke.

Det er dog de mere almindelige fugle, som er de dominerende i Hammer Bakker. Drosselfuglene, sangerfamilien, spurvefamilien er alle godt repræsenteret i sommerhalvåret. Mejsefamilien er nok den dominerende om vinteren. Alt dette vil jeg gerne vende tilbage til i en senere artikel, da jeg netop i år er i gang med at lave en større tælling i området. Jeg kan dog godt sige allerede nu, at jeg i denne vinter har talt rigtig mange Musvitter, og jeg har estimeret tallene for hele området. Min vurdering er, at der er minimum 700 i hele området denne vinter, vi lige er kommet igennem. Mere om det i en kommende artikel.

I øvrigt kan jeg henvise til Dansk Ornitologisk Forenings hjemmeside: www.dofbasen.dk, hvor jeg løbende indrapporterer mine tællinger.

Svend Erik Mikkelsen

Barn i det gamle Vestbjerg Bakker

En vinter-eftermiddag i 2001 sad redaktøren i et rækkehus i Tylstrup og havde en lang og hyggelig snak med brødrene Rudolf og Knud Olesen. Nedenstående artikel er et resultat af denne eftermiddag.

Rudolf Olesens beskrivelse af Vestbjerg Bakker i første del af århundredet og de mennesker der boede der står at læse i Årsskriftet for 2000. Denne gang drejer det sig om Rudolfs og Knuds erindringer om deres eget barndomshjem, og om hvordan det var at vokse op under forhold som vi i dag har vanskeligt ved at forestille os.

Rudolf er født 11/12 1913 ("Elleve-tolv-tretten - det er nemt at huske"), og lillebror Knud er født 11/10 1917 og blev den bette.

Faderen og dennes første kone boede på gården "Søen", som ikke findes mere; den er omtalt i Hedins bog om Hammer Bakker s. 233-235. Rudolfs og Knuds barndomshjem var det der i dag er Vestbjerg Skovvej 19.

Det bronzealderfund der omtales er beskrevet i Bogen om Hammer Bakker s. 247, 255 og 305.

Vi boede i Vestbjerg Bakker, men folk kender bedre navnet Hammer Bakker. Dengang var Vestbjerg Bakker under Sulsted-Ajstrup sogn, resten var under Horsens- Hammer kommune.

Fars første kone døde da de havde været gift i fem år; de havde en bette dreng. Så gik han ene med drengen, og de havde to gamle folk på aftægt. Konen døde vist lige straks, men den gamle mand var ond og urimelig, som vi gamle kan blive, så forholdet mellem far og ham var ikke altid lige godt; det kan vi forstå på hvad vi har hørt. Far kaldte ham senere en gammel hund, et spektakel. Den gamle havde ingen forpligtelser, han havde kun retten til at være der. Hvad handelen angår, så gav de nærmest ingenting for huset, de gamle skulle bare have ret til at være der så længe de levede. Far var så uheldig at hans ko døde for ham, han havde kun en.

Mor kom ind til far som husholder; hun var ene med to børn, og dengang var der ikke nogen socialhjælp. Far stod alene med en dreng på et par års tid, og efterhånden blev vi så elleve; en blev kun otte måneder. Men der var ikke noget der hed halvsøskende, det har vi aldrig mærket noget til i hjemmet.

Det var også økonomisk nødvendigt for dem at finde sammen, far kunne umuligt klare det alene. Og den gamle mand skulle han også tage sig af. Det var en kummerlig tilværelse.

Den første tid gik far på dagleje nede på Agdrup, den store gård sønden for Bakkerne. Der fik han femogtyve øre om dagen, og så kosten. I dag kan vi jo slet ikke forstå det kunne lade sig gøre.

Den gamle døde i 1897, og så købte far vores barndomshjem og holdt op med at gå på dagleje. Han fik heste og tjente lidt ekstra ved at køre med dem, han var en af de få der var hestekørende derinde. I starten havde han bare haft en stud at køre med, siden fik han to islænderheste, og så lavede han somme tider noget markarbejde for dem som ingenting havde at køre med. Svensk-Stine bestilte ham til noget markarbejde. Så på den måde tjente han lidt, men ellers levede vi af det vi selv dyrkede.

Hver gang de bakkedamer skulle have jordemor, så var det far der kørte. Og de fik *mange* børn, 8-10-12 var ret almindeligt. Så galoperede islænderne op til Ajstrup og hentede fru Jepsen. Senere var det en vognmand i Sulsted med en gammel Ford T som kørte. Og af og til hentede og bragte far Schlichtkrull ude på havnen, det fik han otte kroner for. Det var nok

Schlichtkrull der ville det, jeg tænker far ville have gjort det gratis.

Vi leverede til mejeriet, og det gav de 10-15 kroner hver fjortendes dag i mejeripenge. Mælk havde vi altid rigeligt af, og derfor mærkede vi aldrig noget til fattigdom.

Der var to værelser i huset, og stuen var cirka 20 kvadratmeter, større var den i hvert fald ikke. Og der var vi så samlet; der var selvfølgelig ikke

megen plads. Vi havde stengulv i køkkenet og trægulv i stuen, som vi strøede sand på hver dag. Så var det nemmere at gøre rent. Der var et gammeldags bord og bænke for enden af bordet og langs med væggen, som det var almindeligt.

Men selvfølgelig var vi ikke alle sammen hjemme på en gang. De fleste var ude og tjene, det var almindeligt at man kom ud når man var 10-11 år.

(Knud:) Jeg gik hjemme til jeg var 14, fordi jeg var sidst.

Ellers var det kun vi bette som var derhjemme, en fire-fem stykker. Men når så de store havde fri og kom hjem, så var vi jo mange. Så fyldte vi jo godt op i sådan en bette stue.

Engang var nogle af de ældre søskende hjemme. Så blev det et tosset vejr, og de kunne ikke komme derfra søndag aften. Så hentede far halm i laden og bar ind på gulvet, og der lå vi så alle sammen. Det var vel nok hyggeligt.

(Rudolf:) Da jeg var 11 år kom jeg vel hjem en gang hver tredje uge. Jeg tjente ved noget der hed Løndrup dernede ad Hjallerup til. Der tjente jeg sammen med en søster der var sytten år. Jeg havde tre brødre på nabogården. Så når jeg skulle hjem, så sad jeg på stangen af en cykel, jeg havde ingen cykel selv. Jeg kan huske den sommer jeg tjente sammen med min søster, på nabogården havde de fået mund- og klovsyge, og på grund det kunne min søster cykle med mig. Jeg sad på bagskærmen af hendes cykel - der var ingen bagagebærer på.

Hvordan var der plads i huset? Det forstår vi ikke i dag. Nej, og hvordan kunne vi få føden? Men det var aldrig noget problem, vi har aldrig prøvet at gå sultne i seng. Mælk havde vi jo, og kartofler, det egnede jorden sig godt til. Og rug til at lave mel af.

Vi bagte selv i en stor ovn, en gammeldags, muret stenovn. Vi fyrede med knipper af gyvelris og lyng. Risene sad til tørre i baghuset, og så skulle de stå til vinteren over. Ovnene kunne tage tolv brød på en gang, og pladen var betydelig større end sofabordet her. Når brødene var bagt, så kunne min mor lige nå at lave nogle sigtebrød inden ovnen blev kold. Det var ikke franskbrød, de var lavet af rugsigtemel. Men efterhånden begyndte vi også at få rigtig flormel, til søsterkage. Melet skulle være amerikansk, ellers ville mor ikke ha' det.

Til morgenmad fik vi mælk og rugbrøds-sopper.

Til middag fik vi mest stegt flæsk, med en ordentlig livfuld kartofler. Far hentede slagteriaffald på slagteriet i Sundby: kæbesnitter, grisetær og nogen haler. Godt nok havde vi grise selv, men far skulle sælge en gris hver gang der var termin, så de blev ikke slagtet. Han havde nok fire grise, og så smågrise, og der havde han nogen indtægt fra dem. De blev solgt til en gri-sehandler der kom omkring.

Om aftenen fik vi tit noget kogt mælk med rugbrødsstykker i. Vi kunne også få vandgrød eller byggrød, eller en klump kold grød i noget varm mælk. Det var noget der var godt.

Gulerødder var der mange af. Vi fik nok vores vitaminer og sager igennem frugt og bær, det havde vi jo masser af i Bakkerne - hindbær, blåbær, revlinge-bær, og mor havde altid syltetøj og saft. Sådan en rugbrødsmellem-mad med syltetøj på, det var noget der var godt. Det kan jeg lugte lige så tydeligt endnu. Eller pandekager med revlings syltetøj

En gang imellem fik vi sirup på en rugmad. Hvordan kan det mon være? Var det måske billigere end margarine? Smør fik vi jo ikke. Margarine fik vi i nogle store ovale bøtter, og så skulle vi altid have en farveblære rørt i, inden vi kunne bruge det. Det var noget mærkeligt noget, det margarine.

I starten lavede mor selv smør, men så kom mejeriet, og så leverede de den smule mælk der kunne blive. Men på sidstningen, under krigen, lavede hun smør igen, i en gammeldags smørkærne.

Fisk kunne man også få. Der var to der kørte rundt i Bakkerne med fisk. De kom fra Løkken eller Blokhus og skulle så ud og prøve at få det solgt inden det blev råddent. Det var andre tider dengang.

Og der var en de kaldte Bjenmaj, han kørte rundt og solgte slagteriaffald, det lå bag i en fjedervogn. Værsgo! Så kom spyfluerne. Det er mærkeligt at tænke på at det ikke er længere siden end at vi kan huske det.

Vi gik i skole i Vestbjerg, de store gik i skole fra deres pladser. Det var somme tider svært, man skulle tidligt op om morgenen, ved 5-6 tiden, og lave noget arbejde før man skulle i skole. De bette gik ikke så meget om vinteren, så gik de mere om sommeren. Og om sommeren havde de store fri, for så skulle de lave noget arbejde i stedet for at sidde og hænge i skolen.

Det kunne være svært at komme frem til skolen hvis det var snevejr. Vi havde ikke gummistøvler, så vi fik et par uldne sokker over kludeskoene, så virkede de som støvler. Og så havde vi et par tørre sokker med i tasken. De våde blev hængt til tørre nede ved kakkelovnen, så der blev en herlig duft i klasseværelset.

Men der var jo også muligheder for at lege i Bakkerne. Engang, det var i 1918, havde børnene fundet noget i jorden og smidt det ud i skuret, sådan noget gammelt rustent skidt. Men far var noget klogere på det, han kunne se det var bronze, og så fik vi besøg af Schlichtkrulls, som satte sig i forbindelse med Friis fra Hjørring, han var museumsinspektør og tandlæge.

Af og til var vi henne ved Schlichtkrulls til fødselsdag, og fik chokolade. (Knud): Og bette Antons Frederik, han fik klø. Det var Rudolf der, han var en slagsbror når der var fødselsdag, vi kom aldrig derfra uden at han havde banket en eller anden.

(Rudolf): Han smører godt på nu...

Af og til kom der Aalborgfolk ind i Bakkerne. Efter der var kommet rutebil kunne de stå af i Vestbjerg og gå derind; dengang var der stadig grusvej. Den første rutebil kaldte de Jerslevbilen. Den store skrummel bil kunne tage tolv personer. For halvfjers øre kunne mor gøre en tur til Aalborg og besøge sin gamle mor.

Engang var vi ved at høste. En af dem fra Aalborg siger til far: Hva' så, er her ikke mange hugorme. Nej, der er sådan set for lidt, siger far, for dem bruger vi til at binde om neget.

Når de kom forbi mors have, så standsede de op og nød synet. Det

kan du tro. Der var også mange der fik en buket med hjem. Mor var kendt for sin prydhave. Det var ikke noget hun solgte af, det var noget hun havde fra år til år. Georgineknoldene blev gravet op om efteråret, kom i poser og opbevaret over ovnen om vinteren. Der kunne være mange skønne ting deroppe.

Om Sagfører Olesen er der vel både positivt og negativt at sige. Vi børn husker ham som en høj, kraftig mand i en sort frakke med spadsrestok, og så havde han altid en schæferhund med sig.

En gang stod han og far ude ved ladeporten, og så stak han far en femkrone. Nej, men nu skal De ha' den her, De er jo en fattig mand. Men jeg vil ikke ha' dem, sagde far. Nej. Jeg vil ikke i lommen på Sagføreren.

På den anden side kunne far også gå ud på sagførerens kontor og låne en skilling, hvis det kneb ham. Og der var Sagføreren jo hjælpsom nok. Far ville godt være med til at låne nogle penge derude, for så gav han jo renter.

Sagføreren havde en kontormand, fortalte far, ham kaldte han Prikenorius. Far skulle låne måske tyve kroner, og Sagføreren sagde: Gå ud til Prikenorius. Far kunne delvis lide Sagføreren og delvis ikke lide ham. Han købte dem jo op, de sølle bønder der, og han var nok ude efter noget hos far, når han ville give ham fem kroner. Vi havde en eng, og de kom til at handle om den. Så fik han da det; broderen havde noget jord ved siden af. Men det var nok mere for at æde sig ind på far.

Sagføreren ville gerne have far til at lave noget arbejde med sine heste. Det kan jeg ikke, sagde far, jeg har lovet mig hen til nogle andre. De snakkede videre, og Sagføreren sagde: De møder der og der klokken det og det. Det gør jeg ikke, sagde far. Hvis han skulle lave noget for Svensk-Stine, så kunne han jo heller ikke arbejde for Sagføreren samtidig.

Sagføreren havde jo den ide at der skulle beplantes. Men samtidig hjalp han de sølle forarmede bønder der sad derinde, for de fik lov at blive der. Sådan en som Støv-Ajes, han fik da en god tilværelse bagefter. På den måde er der meget godt at sige om ham.

Noget af bakkernes idyl forsvandt - måske. Det er som man ta'r det. Det er jo også godt med planter.

Advokatfirmaet Kragbak

Gabelsgade 5, 9100 Aalborg
Tlf. 9631 8800
Fax 9631 8808
kragbak@eurojuris.dk

Erhvervsrådgivning
Generationsskifte
Skattestrafferet
Strafferet

Ejendomsadministration
Køberådgivning
Civile retssager
Inkasso

KURT'S SAVVÆRK/ TØMMERHANDEL

v Kurt Jensen Søhusevej 54 Hammer Bakker . 9380 Vestbjerg Tlf 98 29 70 16

TRÆ købes, evt. på roden, også mindre partier.

OPSKÆRING af tømmer.

SALG af tømmer, brædder og lægter
direkte fra savværket.

Fredag kl. 12.00 - 18.00

Lørdag kl. 08.00 - 12.00

eller efter aftale på tlf. 98 29 70 16

(bedst mellem kl. 18 - 20).

En aftale er en aftale

Som kunde i Nørresundby Bank kan du trygt regne med de aftaler, som vi indgår sammen. Det giver dig fred og ro til at tage beslutninger, når det passer dig bedst.

I Nørresundby Bank føler vi et stort ansvar. Vi behandler alle vores kunder individuelt og med respekt for den enkeltes ønsker og behov. Vi undersøger alle muligheder, så vi kan tilbyde den bedst mulige rådgivning. Det gælder i alle sager, store som små.

Kig ind i en af vores 18 afdelinger og få en uforpligtende snak om din økonomi. Du kan også læse mere på vores hjemmeside www.noerresundbybank.dk.

Nørresundby Bank

-den lokale bank